

σαι ἐν τῷ Αἰγαίῳ, ἐξηγοῦσιν ἐν μέρει τὴν ἐξά-
πλωσιν τῆς πειρατείας εἰς τὰ ἑλληνικὰ πελάγη,
διαρκούσης τῆς Ἐπαναστάσεως. Οἱ νησιῶται, ἀλο-
λουθοῦντες τὸ παράδειγμα τῶν Γάλλων ἐκείνων
εὐπατριδῶν, ἠγνόουν ἵσως ὅτι ἡμάρτανον κατ' ἄ-
ναχρονισμόν, ἐμμένοντες εἰς τῆς παρελθούσης ἐ-
κατονταετηρίδος τὰ ἦθη.

Τὸ εὐγενές τοῦτο ἐπάγγελμα ἐξήσκει ὁ ἡμέτε-
ρος Σίμων, ἡ capitaine G... ὅτε ὁ Son-
nini τὸν συνήντησεν ἐν Κιμῳῳ, διοικούντα
πλοῖον ἐλαφρὸν μὲν ἀλλὰ καλῶς ὠπλισμένον. Τὸν
περιγράφει ὡς ἄνδρα πλήρη τόλμης, ψυχραιμίας
καὶ ἐξαιρετικῆς σταθερότητος. «Οἱ Ἕλληνες, λέγει,
ἔτρεμον ἐνώπιόν του ὅσον καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν
κυβερνητῶν τῶν τουρκικῶν πλοίων, καθόσον καὶ
ἢ κατὰ θλιψίς ἦτο ἴση ἐκατέρωθεν. Ἡ τοῦ Με-
λιταίου ὀλιγώτερον ὀρηκτικὴ καὶ ἀτίθασσος ἢ ἡ
τῶν Τούρκων, ἀλλ' ἐπιροβωτέρα ὅμως καθὼς ἡ
ἡσυχος, ψυχρὰ καὶ μεμετρημένη. Ἐν Κιμῳῳ εἶ-
πθον τὰ ἐρείπια οἰκίας κατεδαφισθείσης ὑπ' αὐ-
τοῦ, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἔκτοτε ἀπεσθλμῆσε ν'
ἀνεγείρη. Ἰδοὺ δὲ ἐπὶ τίνι ἀφορμῇ; Ἀξία οἴκτου
ἄληθως ἢ τύχη τῶν Ἑλλήνων, τῶν κατοικούν-
των τὰς μικρὰς τοῦ Αἰγαίου νήσους. Οὐδεὶς ἐ-
πισκέπτεται αὐτοὺς εἰμὴ ἐπὶ σκοπῷ ληστεύσεως
καὶ καταπίσεως. Ἐὰν πλοῖον τουρκικόν, ἔστω
καὶ μικρὰ γαλιότα, προσορμισθῆ που, ὁ κυβερ-
νήτης τῆς γίνεται ἀμέσως κυρίαρχος ἐπὶ τῆς νή-
σου δεσπότης. Οἱ πρόκριτοι σπεύδουσι νὰ φιλή-
σωσι τὴν χεῖρά του καὶ νὰ τεθῶσιν ὑπὸ τοὺς ὀ-
ρισμούς του. Οὗτος δὲ διαθέτει περὶ πάντων,
ζητεῖ ζωοτροφίας καὶ ὅτι, ἄλλο ὄρεγθῆ, αὐτο-
χειροτονεῖται δικαστὴς ἀνεκκλητος, δικάζει, κα-
ταδικάζει εἰς πρόστιμα ἐπιβάλλον τὴν ἄμεσον
ἀπότισιν τῶν, διανέμει ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ τὴν
ποινήν του ἐπὶ τῶν ποδῶν ραβδισμού, ἐνὶ λόγῳ
ἢ παρουσίᾳ του φέρει φόβον καὶ τρόμον. Ἐπὶ τέ-
λους ἀποπλέει ὁ Τούρκος, ἀλλ' ἔρχεται τότε
πλοῖον ἐκ Μελίτης πειρατικόν, ἐπαναλαμβάνον-
ται δὲ αἱ αὐταὶ περιόπου σκηναὶ βίας καὶ αὐθαι-
ρεσίας, αἱ αὐταὶ δουλοπρεπεῖς ὑποκλίσεις, τὰ
παῦτ' αὐτὰ φιλοδορήματα, αἱ αὐταὶ ἀγχαίρειαι, ἢ αὐτὴ
ἐξάσκησης τοῦ δικαιώματος τοῦ ἰσχυροτέρου, ἢ
αὐτὴ ταπεινώσις τοῦ ἀσθενοῦς, αἱ αὐταὶ καὶ χεί-
ρρονες καταπίσεις!

Ἐκ τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς νησιώτας ὑ-
ποχωρώσεων, ὁπότε εἴτε Τούρκοι εἴτε Μελιταῖοι
ἢ γκυροδόλου εἰς τὸν λιμένα τῶν, ἦτο καὶ ἡ ἐ-
πισκόπευσις ἀπὸ τῶν ὑψηλοτέρων τῆς νήσου σπ-
μείων, ὅπως ἀνακαλύπτοντες μακρόθεν τὰ ἐν
τῷ πελάγει πλοῖα προειδοποιῶσιν ἐγκαίρως τοὺς
ἔξενζομένους περὶ τοῦ ἐνδεχομένου κινδύνου. Ὁ
πλοίαρχος Γ... ἅμα ἀφίχθεις διέταξε κατὰ τὸ
σύνθηδες τὴν τοποθέτησιν φυλάκων ἐπὶ διαφόρων
ὑπύργων ἐπὶ τοῦτο ἀνεγερθέντων εἰς τὰς κορυφὰς
τῆς Κιμῳῳ. Ἀλλ' ἀποβίβασθεις εἶδαν ἀπροσ-
δοκῆτως ξένον πλοῖον προσορμιζόμενον. Ἡ ἀ-

ἡμέλεια τοῦ φύλακος ἐτιμωρήθη σκληρῶς διὰ τῆς
ἐκ βάρων κατεδαφίσεως τῆς οἰκίας του. Μετὰ
παρέλευσιν πολλῶν ἐτῶν εἶδον ἰδίους ὄμμασιν
τὴν κατοικίαν ἐκείνην οἰκογενεῖας πολυμελοῦς
ἡγενομένην, ὑπὸ τὴν ἀρὰν τοῦ πειρατοῦ, τὸ ἐρ-
μαῖον ἀκινήτων καὶ ἐρπετῶν.

Ἐπὶ ὀλίγον δὲ ἐγενόμην καὶ ἐγὼ αὐτὸς μάρ-
τυς αὐτόπτης ὁμοίας σκηπῆς. Ὁ Γ... καὶ δέκα
ἐκ τῶν ναυτῶν του ἀπέβησαν εἰς Κιμῳῳ, ἐνῶ
δὲ οἱ ναῦται ἔνοπλοι δισκορπίσθησαν εἰς τὸ
ἡχώριον καὶ ἐλαφυραγῶν τοὺς κατοίκους, ἐ-
γευματίζεν ἐκεῖνος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πρᾶκτο-
ρος τῆς Γαλλίας, ὅπου τότε ἐφιλοξενούμην. Αἰφ-
νης παρουσιάζονται ἀσθμαίνοντες οἱ ὄπαδοί
του καὶ λέγουσιν ὅτι πλοῖον, ἐχθρικόν κατὰ τὰ
φαινόμενα, πλέει πρὸς τὴν Κιμῳῳ. Ὁ Γ... δὲν
ἐταράχθη οὐδαμῶς, ἀλλὰ διέταξε νὰ φέρωσι
τὸν ἐπίτροπον τῆς Κιμῳῳ. Ὁ ἐπίτροπος πα-
ρουσιάζεται. Ὁ Γ... ἐρωτᾷ τίς ἦτο ὁ τοπο-
θετηθεὶς ἐπὶ τοῦ δεῖνα ὑργου ὁ ἐπίτροπος λέ-
γει τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Γ... διὰ τρό-
που ἐπιβάλλοντος ἄμεσον καὶ σιωπηλῶν ὑπα-
κοῆν τῷ λέγει νὰ τὸν συλλάβῃ ἄνευ ἀναβολῆς
καὶ νὰ τὸν φέρῃ ἐνώπιόν του. Τότε δὲ μόνον ἐ-
γερθεὶς τῆς τραπέζης ἐστράφη πρὸς τοὺς ναύτας
του. — Ἐμπαρὸς, φίλοι μου, λέγει. Ἄς ἐτοιμα-
σθῶμεν νὰ πολεμήσωμεν καὶ νὰ καταστρέψωμεν
τοὺς ἀπίστους τούτους σκύλους, τοὺς Τούρκους!
Ἐν τῷ μεταξὺ ἐγένετο γνωστὸν ὅτι τὸ πλοῖον
δὲν ἦτο τουρκικόν, ἀλλ' ἐκ Ραγούζης. Οὐχ ἦτ-
τον ἐπέμενε θέλων νὰ τιμωρήσῃ ἀπηνῶς τὸν Κι-
μῳῳ. Μετὰ πολλῆς δυσκολίας καὶ πολλῶν
παρὰ κλήσεων κατωρθώσαμεν ὁ πρᾶκτωρ κ' ἐγὼ
νὰ τὸν ἐξευμενίσωμεν καὶ νὰ σώσωμεν ἀπὸ τῆς
ἐπικειμένης τιμωρίας τὸν δυστυχῆ νησιώτην.

Μετά τινος ἡμέρας ὁ Γ... συνέλαβε καραβέ-
λαν ἐξ Ἀλεξανδρείας προερχομένην, περιέχου-
σαν δὲ λείαν πλουσίαν, τὸν ἐξ Αἰγύπτου στελ-
λόμενον πρὸς τὸν Σουλτάνον ἐτήσιον φόρον. Διὰ
τοιοῦτου θησαυροῦ ἐξησφαλιζέτο ἅπαξ διὰ παν-
τὸς τῶν πειρατῶν ἐκείνων ἢ τύχη. Ἀλλ' ἀμφι-
βῆλῳ ἐὰν ὁ Γ... ὅστις, πλήρης ἡμερῶν καὶ
πληγῶν, εἶχε τὰ μέσα ἀνέτου ὑπάρξεως ἐν Με-
λίτῃ, ἦτο ἄνθρωπος δυνάμενος νὰ διαβίωσῃ ἡσύ-
χως ἢ νὰ ἐξαγοράσῃ δι' ἀγαθοεργῶν ἐν τῷ γή-
ρατι τὴν ἐν ληστείαις καὶ βιαιοπραγίαις διελ-
θεύσαν νεότητά του».

Ταῦτα ὁ Sonnini. Ἄρα γε διετηρήθη παράδο-
σις τις περὶ τοῦ Σίμωνος ἐν Κιμῳῳ;

Δ. ΒΙΚΕΛΑΣ.

Σοφὸς Ἄγγλος πολιτικὸς ἀφῆκε τὴν ἐξῆς ὠ-
ραϊάν ἐπιγραφὴν ἵνα τεθῆ ἐπὶ τοῦ τάφου του:
«Τὰ πλοῦτῃ μου δὲν συνίσταντο εἰς τὴν ἔκτα-
σιν τῶν κτημάτων μου, ἀλλ' εἰς τὴν μετριότητα
τῶν ἀναγκῶν μου».